

18 Δεκεμβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6122).

Μαρτυρία — Δημόσια έγγραφα — Επίσημοι χάρτες — Γίνονται δεχτοί ως μαρτυρία του περιεχομένου τους για να αποδειχθεί η γεωγραφική θέση πόλεων, χωρών και άλλων θεμάτων γεωγραφικής σπουδαιότητας.

5

Ο εφεσείων που κρίθηκε ένοχος του αδικήματος της χρήσης οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης κατά παράβαση του περί Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, εφεσίβαλε την καταδίκη του προβάλλοντας σαν λόγο ότι δεν αποδείχθηκε ότι η οικοδομή ευρίσκεται εντός των δημοτικών ορίων Λάρνακος. Χάρτης της περιοχής με την οικοδομή δείχνει την περιοχή ως μέρος της πόλης Λάρνακος. Ο τεχνικός βοηθός του Δήμου Λάρνακος που κλήθηκε ως μάρτυρας για την κατηγορούσα αρχή κατέθεσε ότι τα σχέδια για την οικοδομή εκπονήθηκαν από τον τότε Μηχανικό του Δήμου.

10

15

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι τόσο η μαρτυρία του τεχνικού βοηθού του Δήμου όσο και το περιεχόμενο του χάρτη υποστηρίζουν ότι η οικοδομή ευρίσκεται μέσα στα δημοτικά όρια της πόλης της Λάρνακος.

20

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

25

Λοΐζου v. Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 363,

Municipality of Paphos v. Karayiorghis (1981) 2 C.L.R. 242.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από το Γεώργιο Ιωάννου ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 7 Δεκεμβρίου, 1995 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6827/95) στην κατηγορία χρήσης οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό εγκρίσεως κατά παράβαση του Άρθρου 10(1) του Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και διατάχθηκε από Σάντη, Προσ. Ε.Δ. όπως κατεδαφίσει το υποστατικό. 5 10

Κ. Καλλής, για τον Εφεσείοντα.

Γ. Νικολαΐδης, για τον Εφεσίβλητο. 15

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ. Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος του αδικήματος της χρήσης οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης κατά παράβαση των διατάξεων του Άρθρου 10(1) του περί Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96. Διατάχθηκε να κατεδαφίσει το υποστατικό. Κατά την ακρόαση, η έφεση περιορίστηκε στην αμφισβήτηση της καταδίκης για τον ακόλουθο λόγο - δεν αποδείχθηκε ότι η οικοδομή ευρίσκεται μέσα στα δημοτικά όρια της Λάρνακος. - Το εύρημα του Δικαστηρίου περί του αντιθέτου προσβάλλεται ως αβάσιμο. 20 25

Η μαρτυρία κατέδειξε ότι η οικοδομή ευρίσκεται στη συμβολή των οδών Ερμού και Κωνσταντίνου Καλογερά, στο κέντρο της πόλης της Λάρνακος, στην περιοχή "Ακρόπολης". Χάρτης της περιοχής, στον οποίον σημειώνεται η οικοδομή εμφανίζει την περιοχή ως μέρος της πόλης της Λάρνακος. Πρόκειται για επίσημο χάρτη, στον οποίον είναι χαραγμένο μέρος της πόλης της Λάρνακος. Άλλο γεγονός το οποίο δεν αμφισβητείται είναι, ότι ο ίδιος ο Δήμος Λάρνακος είχε αρχικά συγκατατεθεί στη χρήση της οικοδομής από τον εφεσείοντα, για να διευκολύνει την αποκατάστασή του, στα πρώτα στάδια του εκτοπισμού του. Μάλιστα, είναι η θέση του ίδιου του εφεσείοντα όπως προκύπτει από την αντεξέταση του κ. Σπύρου, τεχνικού βοηθού στην υπηρεσία του Δήμου, που κατέθεσε ως μάρτυρας για την κατηγορούσα αρχή, ότι τα σχέδια για την οικοδομή εκπονήθηκαν από τον τότε μηχανικό του Δήμου. Η αλληλογραφία μεταξύ του εφεσείοντα και του Δήμου, (κατατέ- 30 35 40

θηκε στη δίκη), επίσης λαμβάνει ως δεδομένο ότι η οικοδομή είναι μέσα στα δημοτικά όρια του Δήμου Λάρνακος.

5 Ο κ. Καλλής υποστήριξε την έφεσή του με αναφορά στις αρχές που ενσωματώνουν δύο δικαστικές αποφάσεις, η *Λοΐζου ν. Αστυνομίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 363 και η *Municipality of Paphos ν. Karayiorghis* (1981) 2 C.L.R. 242. Στην πρώτη, *Λοΐζου*, επαναλαμβάνεται η θεμελιακή αρχή του δικαίου της αποδείξεως ότι, «Η απόδειξη της κατηγορίας και κάθε στοιχείου, που την συνιστά βαρύνει εξ ολοκλήρου την κατηγορούσα αρχή.» Κατά συνέπεια, 10 όπως επίσης επισημαίνεται στην ίδια απόφαση, «Δεν επιτρέπονται υποθέσεις ως προς την ύπαρξη γεγονότων, όσο εύλογες κι' αν είναι.» Κενά αναφορικά με την ύπαρξη των πρωτογενών γεγονότων που συνιστούν και αποδεικνύουν το αδίκημα αφήνουν 15 την κατηγορία ατεκμηρίωτη και έκθετη σε απόρριψη. Επομένως, όσο λογικό και αν φαίνεται ότι το σημείο στο οποίο ευρίσκεται το υποστατικό είναι μέσα στα δημοτικά όρια της Λάρνακος, το γεγονός αυτό πρέπει να αποδειχθεί, όπως και κάθε άλλο γεγονός που στοιχειοθετεί την κατηγορία με την αυστηρότητα που επιβάλλει το δίκαιο της απόδειξης. Ο χάρτης εξάλλου, ο οποίος κατατέθηκε ως τεκμήριο, δεν είναι συμπερασματικός εισηγήθηκε ο κ. 20 Καλλής, ως προς την ένταξη της περιοχής όπου ευρίσκεται η οικοδομή, στα δημοτικά όρια της Λάρνακος. Υπέρ της θέσης αυτής επικαλέστηκε τη δεύτερη απόφαση στην οποία έκαμε αναφορά 25 (*Municipality of Paphos*). Σε εκείνη την υπόθεση, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι ο χάρτης ο οποίος είχε παρουσιαστεί από επιθεωρητή του Δήμου, παρουσίαζε μεν την περιοχή όπου ετηρούσε το ποίμνιο του ο εφεσείων, χωρίς να καταδεικνύει ότι η περιοχή περιλαμβάνεται στα δημοτικά όρια της πόλης. Στην προκείμενη περίπτωση, ο χάρτης εμφανίζει την περιοχή όπου είναι η 30 οικοδομή ως μέρος της πόλης της Λάρνακος.

Επίσημοι χάρτες, όπως ο χάρτης ο οποίος κατατέθηκε σ' αυτή την υπόθεση γίνονται δεχτοί ως μαρτυρία, "to show the relative 35 positions of towns, countries, and other matters of geographical notoriety." - Phipson on Evidence - 14th Edition. (Η αρχή αυτή στηρίζεται σε σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες γίνεται αναφορά σε υποσημειώσεις του ίδιου συγγράμματος, *R. v. Orton, R. v. Jameson*, Trial at Bar, *Q.B. Edmondson v. Amery*.) Επίσημοι 40 χάρτες συνιστούν δημόσια έγγραφα τα οποία γίνονται αποδεχτά ως μαρτυρία του περιεχομένου τους.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε τη μαρτυρία του τεχνικού του Δήμου ότι η οικοδομή ευρίσκεται στο κέντρο της πόλης,

μέσα στα όρια του Δήμου Λάρινακος. Το γεγονός αυτό, υποστήριξε ο κ. Καλλής, δεν είναι αφ' εαυτού συμπερασματικό, ενώ σε κάποιο βαθμό έρχεται σε αντίθεση προς άλλο εύρημα του Δικαστηρίου ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι η οδός Ερμού συνιστούσε δημόσια οδό για τους σκοπούς του περί Δημοσίων Οδών Νόμου, Κεφ. 83. Δεν καλούμεθα να αναθεωρήσουμε αυτό το εύρημα του Δικαστηρίου, ούτε τις αμφιβολίες που ηγέρθηκαν ως προς το ακριβές σημείο της οικοδομής και κατά πόσο μέρος της προεξέχει στο δρόμο. Διευκρινίζει όμως, το Δικαστήριο στην απόφασή του, ότι τα ερωτηματικά ως προς την απόδειξη της κατηγορίας 2, στην οποία απαλλάχτηκε ο εφεσείων, δεν αφαιρούν από την αξιοπιστία της μαρτυρίας του τεχνικού του Δήμου, ότι η οικοδομή ευρίσκεται στο κέντρο της πόλης, μέσα στα όρια του Δήμου Λάρινακος.

Ο κ. Νικολαΐδης υποστήριξε ότι η μαρτυρία κατέδειξε συμπερασματικά ότι η οικοδομή είναι μέσα στα δημοτικά όρια της Λάρινακος.

Τόσο η μαρτυρία του κ. Σπύρου, όσο και το περιεχόμενο του χάρτη, υποστηρίζουν ότι η οικοδομή ευρίσκεται μέσα στα δημοτικά όρια της πόλης της Λάρινακος. Επομένως, δεν είναι αναγκαίο να εξετάσουμε κατά πόσο Επαρχιακό Δικαστήριο μπορεί να αντλήσει δικαστική γνώση για πασίγνωστα γεγονότα ως προς τη γεωγραφία της πόλης όπου εδρεύει. Επίσης, δεν θα διερευνήσουμε τις προεκτάσεις που μπορεί να προκύψουν από το γεγονός ότι ο κάτοχος της οικοδομής έχει ιδιαίτερη γνώση ως προς την ύπαρξη πιστοποιητικού έγκρισης σε συνδυασμό με την απουσία οποιασδήποτε εισηγησης ότι εκδόθηκε τέτοιο πιστοποιητικό, για τη συγκεκριμένη οικοδομή από αρμόδια αρχή.

Η έφεση απορρίπτεται

Δικαστήριο προς κ. Νικολαΐδη: κ. Νικολαΐδη, διεκδικείτε έξοδα;

Νικολαΐδης: Αφήνω το θέμα στο Δικαστήριο.

Δικαστήριο: Επιδικάζονται έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.